een beperkte, maar wel belangrijke wijziging.

(Libération, 15 en 16 mei 1984; een gedegen en recent overzicht van het reilen en zeilen van de Franse gevangenissen is: PAUCHET, C., Les prisons de l'insécurité, Editions Ouvrières, 1982, 201 p.)

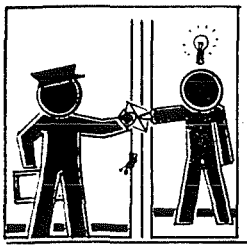

CIRCULAIRES

EUROPESE VERKIEZINGEN: KIESRECHT BIJ VOLMACHT VOOR GEDETINEERDEN

24 mei 1984, 1469/VII

De wet van 27 februari 1984 betreffende de verkiezing van het Europees Parlement heeft een aantal wijzigingen aangebracht in de mogelijke deelname van gedetineerden aan de stemming (Belgisch Staatsblad, 6/3/84, p. 2914).

Uit de wetsbepalingen blijkt dat de gedetineerden niet verplicht zijn deel te nemen aan de Europese verkiezingen op 17 juni e.k., maar dit wel kunnen doen bij volmacht.

Indien de gedetineerde van dit kiesrecht bij volmacht wenst gebruik te maken, moet de gevangenisdirekteur hem de speciale volmachtsformulieren bezorgen, alsook een attest van gevangenschap.

Werken mee aan Fatik:

- Vereniging der Vlaamse Onthaaltehuizen (VDVO) - werkgroep reklassering, Waterloostraat 27, 2600 BERCHEM (03/239.73.53)
- Platform voor Reklassering, Nationalestraat 46, 2000 ANTWERPEN (03/232.76.70)
- Liga voor Mensenrechten, kommissie gevangeniswezen, Postbus 67, 3000 LEUVEN 3 (016/23.55.38)
- Initiatiefgroep Gevangeniswezen, Postbus 40, 3000 LEUVEN 3 (016/23.55.38)
- Studie- en dokumentatiecentrum Emile Vandervelde-instituut (SEVI), Grasmarkt 105 bus 47, 1000 BRUSSEL (02/513.58.50)
- Vlaams Nationaal Studiecentrum (VNS), Barrikadenplein 12, 1000 BRUSSEL (02/219.49.30)
- Antwerps Advokatenkollektief, C. Beersmansstraat 34, 2000 ANTWERPEN

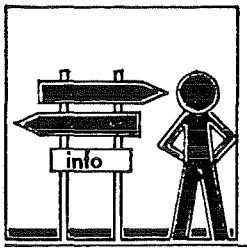

INFORMATIE

PERSMEDEDELING RADIKALE KRIMINOLOGEN

HONGERSTAKING VAN 40 PERSONEN IN DE GEVANGENIS VAN VORST

Sinds zaterdag 5 mei zijn in de gevangenis van Vorst en meer bepaald in de sekties 7, 8 en 9, een veertigtal gevangenen in hongerstaking. Hun protest is gericht tegen de diskriminerende behandeling van druggebruikers in de gevangenis en vooral tegen diverse wantoestanden op het vlak van de hygiëne, voeding en dergelijke. Het algemeen beleid van direkteur Vandekandelaer wordt zeer scherp gehekeld. Ten eerste wordt geëist dat de druggebruikers in de gevangenis van Vorst dezelfde behandeling zouden krijgen als de overige gedetineerden. Druggebruikers wordt op dit ogenblik werk ontzegd, evenals het bezoek aan tafel dat de overige gedetineerden verwerven na vier maanden opsluiting. Ook kunnen druggebruikers geen boeken of andere geschenken van buitenaf ontvangen. Men vreest dat hiermee drugs worden doorgegeven. Moeten deze rechten daarom aan alle druggebruikers worden ontnomen?

Een tweede aanklacht heeft betrekking op de onmenselijke, onhygiënische omstandigheden waarin de meeste gedetineerden in Vorst zich bevinden. De meesten zitten er met drie opgesloten op één cel, waarbij er twee op een matras op de grond moeten slapen. In een aantal muren zijn er barsten waarin het ongedierte welig tiert. Regelmatig worden er dan ook kakkerlakken in de cellen aangetroffen. Men eist dat men i.p.v. één keer per week meerdere keren proper ondergoed kan ontvangen en dat men meer dan één keer per week kan douchen. Hierbij worden propere douches gevraagd. Nu is slechts in een beperkt aantal cellen stromend water en men eist dat dit uitgebreid wordt tot alle cellen. Wat het eten betreft, gebeurt het vaak dat er in de soep rotte groenten worden gekookt en bedorven blikken toch worden aangewend bij de bereiding van de maaltijden. Een gevangene die recent vrij kwam moest naderhand met nierklachten worden opgenomen in een ziekenhuis en de medische diensten legden de oorzaak bij de slechte voeding die hij in de gevangenis van Vorst had gekregen.

Het verzet tegen deze wantoestanden was reeds een eerste keer aan de oppervlakte gekomen toen op vrijdag 20 april 11. een aantal gevangenen uit de 7de sektie - hier zitten de meeste druggebruikers opgesloten - na hun luchting weigerden naar de cellen terug te keren. Direkteur Vandekandelaer kwam na drie kwartier "bemiddelen" en beloofde dat er geen sankties zouden volgen en dat de rijkswacht niet zou optreden als men terug naar de cellen ging. Dat gebeurde ook. Toch werden nog dezelfde dag 20 gevangenen met een sanktie bedacht. Men zou in het vervolg enkel nog "overdekt" mogen luchten. Dat komt neer op een wandeling in de "leeuwekooi" die zeer eng is. De dag daarop bleef de sektie na de wandeling opnieuw weigeren om terug binnen te gaan, ditmaal uit protest tegen het feit dat de direkteur zijn belofte niet nagekomen was. Nu kwam de rijkswachtbrigade evenwel vrij snel en hardhandig tussenbeide. Op Paasdag betuigde de 8ste sektie zijn solidariteit met de 7de door niet tijdig terug naar de cellen te gaan na de wandeling. Ook nu kwam de rijkswachtbrigade Diane hardhandig tussenbeide. Verscheidene gedetineerden liepen kneuzingen op. Vanaf zondag zijn dan een tiental gedetineerden in hongerstaking gegaan en dit uit protest tegen de direktie die geen enkele toegeving had gedaan inzake de gestelde eisen. Deze tien hongerstakers werden één voor één bij de direkteur geroepen en ze kregen allen beloftes van werk. Na vijf dagen stopten zij met hun aktie. Omdat er echter op geen enkele manier werd ingegaan op de globale eisen (zoals werk voor alle druggebruikers) wordt sinds zaterdag 5 mei een hongerstaking gevoerd, waaraan deze keer veertig personen deelnemen uit verschillende sekties. Naar men zegt tot de finish!

Wij willen hiermee oproepen tot het getuigen van openlijke solidariteit met de eisen van de gevangenen in deze aktie. Het beleid van Minister van Justitie Gol in het gevangeniswezen dient hierbij zeer scherp veroordeeld. Onlangs werd bekend dat de bouw van de nieuwe gevangenis in Brugge meer dan 1 miljard zal kosten en de installatie van elektronische beveiligingsapparatuur in de gevangenis van Oudenaarde meer dan 80 miljoen. Nochtans is er geen geld om gevangenissen te voorzien van elementaire hygiënische omstandigheden en tenminste in een normale voeding te voorzien. De klachten van de gevangenen steken schril af tegen de antwoorden van Minister Gol op recente parlementaire vragen van Willy Kuijpers (VU). Op 3 april 11. antwoordde Gol op een schriftelijke vraag van deze volksvertegenwoordiger over de voeding, dat in de gevangenis van Sint-Gillis "twee bekwame koks voor de bereiding van de gerechten zorgen" en dat "de direkteur van de dienst toezicht houdt over de werking van de keuken". "Zelden of nooit zijn er klachten over de voeding" aldus Gol, terwijl het de jongste jaren een eis is die gevangenen bij elke aktie formuleren.

Radikale Kriminologen
Leuven

COORNHERTLIGA

De Coornhertliga, een Nederlandse vereniging die zich sinds 1971 bezighoudt met de hervorming van het strafrecht en het gevangeniswezen, publiceerde een alternatieve justitiebegroting voor 1984 (Alternatieve justitiebegroting, 1983, 59 p.). Zij doet daarin enkele opmerkelijke voorstellen. Vrijheidsstraffen van korter dan zes maand mogen niet meer uitgesproken worden. Bovendien mag geen enkele gevangenisstraf langer zijn dan zes jaar. Als je de maximumstraf krijgt, heb je na vier jaar recht op voorwaardelijke invrijheidstelling (in Nederland heb je pas na 2/3 van de straftijd recht op V.I.). Zo kan de gevangenisbevolking verminderd worden en bovendien heeft de vrijheidsstraf toch alleen maar nadelige gevolgen. Zij beïnvloedt de recidive niet in positieve zin. Een dienstverleningsaanbod mag pas worden gedaan nadat de rechter een korte gevangenisstraf heeft uitgesproken. Alleen op deze wijze kan dienstverlening een alternatief zijn voor de effektieve gevangenisstraf.

Of vreemdelingen het land uitgezet worden of niet, moet in het begin van hun hechtenis onderzocht worden om te voorkomen dat ze in afwachting van hun uitzetting nog blijven zitten als hun straftijd al afgelopen is. Als zij worden uitgewezen, moet men de idee van een kompensatie voor deze tweede straf, door middel van een straftijdverkorting, ernstig overwegen.

Streven naar drugvrije gevangenissen is irreëel. Er mogen ook geen aparte gevangenissen voor drugmisdrijven komen. Het is immers niet duidelijk hoe men daardoor het probleem zou oplossen, terwijl men anderzijds gevangenissen zou maken waar de rechtspositie van de opgesloten drugverslaafden erg beknot is. De Coornhertliga keert zich tegen de huidige visitatieregeling (d.i. lichaamsonderzoek is toegestaan als de Minister van Justitie voor drie maanden toestemming heeft gegeven aan de direkteur, omdat er "aanwijzingen" zijn dat drugs verhandeld worden in de inrichting). De Coornhertliga meent dat in alle inrichtingen drugs aanwezig zijn en dit reglement als een stok achter de deur kan gebruikt worden om de rechtspositie te be-